

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अन्नायमाणकौरुदंतौ ॥ ८७ ॥ नौआवयोः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ प्रज्ञाचक्षुरंधः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ ध्रियेतां
सत्यवानुवाच शिरोरुजानिवृत्तामेस्वस्थान्यंगानिलक्षये ॥ मातापितृभ्यामिच्छामिसंगमं त्वत्प्रसादजं ॥ ८२ ॥ न कदाचिद्विकालं हि गतपूर्वमया श्रमः ॥
अनागतायांसंध्यायां मातामेप्ररुणद्धि मां ॥ ८३ ॥ दिवापिमयि निष्कृतिं संतप्येते गुरुमम ॥ विचिनोति हि मां तातः सैहवाश्रमवासिभिः ॥ ८४ ॥ मात्रापित्राच
सुभृशंदुःखिताभ्यामहंपुरा ॥ उपातलब्धश्च बहुशश्चिरेणागच्छसीति हि ॥ ८५ ॥ कालवस्थायोरधमदर्थमिति चिंतये ॥ तयोरहश्चेमयि च महदुःखं भविष्यति
॥ ८६ ॥ पुरामामूचतुश्चैवरात्रावस्नायमाणकौ ॥ भृशंसुदुःखितौ बहूशः प्रीतिसंयुतौ ॥ ८७ ॥ त्वया हीनौ न जीवावमुहूर्तमपि पुत्रक ॥ यावद्धरिष्यसे पुत्र
तावन्नौ जीवितंधुवं ॥ ८८ ॥ बद्धयोरंधयोर्दृष्टिस्त्वयिवंशः प्रतिष्ठितः ॥ त्वयि पिंडश्च कीर्तिश्च संतानं चावयोरिति ॥ ८९ ॥ माता बद्धापिता बद्धस्तयोर्दृष्टिर्हं कि
ल ॥ तौरात्रौ मामपश्यंतौ कामवस्थांगमिष्यतः ॥ ९० ॥ निद्रायाश्चाभ्यसूयामियस्याहेतोः पितामम ॥ माता च संशयं प्राप्तमल्लतेन पकारिणी ॥ ९१ ॥ अहंच
संशयं प्राप्तः कृच्छ्रमापदमास्थितः ॥ मातापितृभ्यां हिविना नानां जीवितुमुत्सहे ॥ ९२ ॥ व्यक्तमाकुलया बुद्ध्या प्रज्ञाचक्षुः पितामम ॥ एकैकमस्यां वेलायां पृच्छ
त्याश्रमवासिनं ॥ ९३ ॥ नात्मानमनुशोचामियथा हं पितरं शुभे ॥ भर्तारं चाप्यनुगतां मातरं परिदुर्बलं ॥ ९४ ॥ मल्लतेन हि तावद्यसंतापं परमेष्ठ्यतः ॥ जीवंताव
नुजीवामि भर्तव्यौ तौ मयेति हि ॥ ९५ ॥ तयोः प्रियं मे कर्तव्यमिति जानामि चाप्यहं ॥ मां कंठेय उवाच एवमुक्त्वा सधर्मात्मा गुरुभक्तो गुरुप्रियः ॥ ९६ ॥
उच्छ्रित्य बाहूदुःखार्तः सुस्वरं प्ररुरोद ह ॥ ततो ब्रवीत्तथा ब्रह्मा भर्तारं शोककर्षितं ॥ ९७ ॥ प्रमृज्याश्रूणि नेत्राभ्यां सावित्री धर्मचारिणी ॥ यदि मे स्तितपस्तमं यदि
दत्तं हतं यदि ॥ ९८ ॥ श्वश्रूश्च शुरभर्तृणां मम पुण्यास्तु शर्वरी ॥ न स्मराम्युक्तपूर्ववैश्वरेष्वप्यनृतांगिरं ॥ ९९ ॥ तेन सत्येन तावद्यध्रियेतां श्वशुरौ मम ॥ सत्य
वानुवाच कामये दर्शनं पित्रो र्याहिसा विन्निमाचिरं ॥ १०० ॥ पुरामातुः पितुर्वापि यदि पश्चामि विप्रियं ॥ न जीविष्ये वरारोहे सत्येनात्मानमालभे ॥ १ ॥
यदि धर्मं च ते बुद्धिर्मां चे जीवंतमिच्छसि ॥ मम प्रियं वा कर्तव्यं गच्छावाश्रममं तिकात् ॥ २ ॥ मां कंठेय उवाच सावित्री तत उत्थाय के शान्संयम्य भाविनी ॥
पतिमुत्थापयामास बाहुभ्यां परिगृह्य वै ॥ ३ ॥ उत्थाय सत्यवांश्चापि प्रमृज्यांगानि पाणिना ॥ सर्वादिशः समालोक्य कठिने दृष्टिमादधे ॥ ४ ॥ तमुवाचा यसा
वित्री श्वः फलानि हरिष्यसि ॥ योगक्षेमार्थं मे तं तेनेष्यामि परशुं त्वहं ॥ ५ ॥

जीवितां श्वशुरौ श्वश्रूश्च शुरौ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ कठिने फलपूर्णे पात्रे ॥ १०४ ॥